

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο *Giudice di pace di Bologna* (Ιταλία) στις
14 Μαρτίου 2023 — Ιταλική Κυβέρνηση κατά UX

(Υπόθεση C-163/23, *Palognali* ⁽¹⁾)

(2023/C 189/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Bologna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόππουσα: *Governmento Italiano*

Καθή: UX

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά κατάφωρη παραβίαση του δικαίου της Ένωσης η νομολογία του ανωτάτου ακυρωτικού δικαστηρίου της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης και του ανωτάτου διοικητικού δικαστηρίου η οποία μνημονεύεται στο σκεπτικό της αποφάσεως περί παραπομπής, ειδικότερα δε η διάταξη αριθ. 13973/2022 της 3ης Μαΐου 2022, του *Corte suprema di cassazione* (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ιταλία), βάσει της οποίας δεν αναγνωρίζεται κανένα δικαίωμα του επί θητεία δικαστή ορισμένου χρόνου, όπως η ειρηνοδικής της κύριας δίκης, το οποίο να συνδέεται με την ιδιότητα του εργαζομένου με σχέση εξαρτημένης εργασίας υπό συνθήκες εργασίας παρεμφερείς εκείνων των τακτικών δικαστών με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, καθόσον παρακωλύει την άσκηση πραγματικής προσφυγής ενώπιον ανεξάρτητου εθνικού δικαστηρίου με σκοπό την αποτελεσματική δικαστική προστασία των ως άνω δικαιωμάτων, στο μέτρο που το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η εν λόγω νομολογία του αποφαινόμενου σε τελευταίο βαθμό δικαστηρίου συνιστά παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης [...], του άρθρου 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας ⁽²⁾ [...], των ρητρών 2 και 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου η οποία συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP στις 18 Μαρτίου 1999 και η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999 ⁽³⁾ [...], όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση της 16ης Ιουλίου 2020, *Governmento della Repubblica italiana* (Καθεστώς των Ιταλών ειρηνοδικών), C-658/18, [UX] EU:C:2020:572 [...], και την απόφαση της 7ης Απριλίου 2022, [PG], C-236/20, EU:C:2022:263 [...], καθώς και του άρθρου 47, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη;
- 2) Έχουν το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη, το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ, οι ρήτρες 2 και 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία ενσωματώθηκε στο δίκαιο της Ένωσης με την οδηγία 1999/70/ΕΚ, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αποφάσεις UX και PG, και το άρθρο 47, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 29, παράγραφος 5, του [decreto legislativo] n. 116/2017 (νομοθετικού διατάγματος 116/2017), που προστέθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 629, του νόμου 234/2021, η οποία προβλέπει την αυτοδίκαιη παραίτηση από κάθε αξίωση απορρέουσα από το δίκαιο της Ένωσης και, στη διαδικασία της κύριας δίκης, την παραίτηση της αιτούσας ειρηνοδική από το δικαίωμά της για άδεια μετ' αποδοχών, σε περίπτωση εκ μέρους της υποβολής αίτησης συμμετοχής στη διαδικασία διαγωνισμού για μονιμοποίηση έως ότου συμπληρώσει το 70ό έτος της ηλικίας, με σχέση εξαρτημένης εργασίας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης υπό τους όρους αποδοχών διοικητικού υπαλλήλου που ασκεί δικαστικά καθήκοντα, και επιτυχούς συμμετοχής στη διαδικασία διαγωνισμού;
- 3) Είναι σύμφωνη με τα συμπεράσματα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αποφάσεις UX και PG η επιλογή στην οποία προτίθεται να προβεί το αιτούν δικαστήριο, αφού προβεί σε όλες τις διακριβώσεις που απαιτούνται από το εθνικό δικαστήριο βάσει της μνημονευθείσας νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με τον παρεμφερή χαρακτήρα των συνθηκών εργασίας μεταξύ της αιτούσας ειρηνοδικής και εκείνων του αντίστοιχου τακτικού δικαστή αορίστου χρόνου όσον αφορά το δικαίωμα αποζημίωσης της αιτούσας λόγω μη καταβολής αποδοχών αδείας, και η οποία συνίσταται στην εφαρμογή ως κριτηρίου για τον υπολογισμό της οφειλόμενης αποζημίωσης των αποδοχών που προβλέπονται για έναν τακτικό πρωτοδική καταταγέντα στο μισθολογικό κλιμάκιο HH03, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών στις διαδικασίες πρόσληψης μεταξύ του επί θητεία δικαστή και του επαγγελματία τακτικού δικαστή με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, ενώ επιφυλάσσεται μόνο στον δεύτερο (τον τακτικό δικαστή) δικαίωμα οικονομικής και επαγγελματικής εξέλιξης λόγω ανώτερων προσόντων και όχι απλώς λόγω αρχαιότητας, ανά μισθολογικές κατηγορίες και κλιμάκια;

- 4) Τέλος, αντιτίθεται το άρθρο 47 του Χάρτη και οι προϋποθέσεις περί ανεξαρτησίας των δικαστών τις οποίες διατύπωσε το Δικαστήριο στις σκέψεις 45 έως 49 της απόφασης UX σε εθνική ρύθμιση, όπως το άρθρο 21 του [decreto legislativo] n. 116/2017 (νομοθετικού διατάγματος 116/2017), το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα εφαρμογής του μέτρου παύσης του δικαστή που υποβάλλει προδικαστικό ερώτημα από τα δικαιοδοτικά καθήκοντα, κατά πλήρη διακριτική ευχέρεια του Consiglio superiore della magistratura (Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, Ιταλία) χωρίς καμία διαβάθμιση των πειθαρχικών κυρώσεων, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία το εν λόγω εθνικό δικαστήριο προτίθεται να εφαρμόσει στην κύρια δίκη τη νομολογία του Δικαστηρίου, αντιθέτως προς την εφαρμοστέα στην υπόθεση της κύριας δίκης εθνική νομοθεσία και τη μνημονευθείσα νομολογία του ανωτάτου ακυρωτικού δικαστηρίου της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης και του ανωτάτου διοικητικού δικαστηρίου;

(¹) Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

(²) ΕΕ 2003, L 299, σ. 9.

(³) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szegedi Törvényszék (Ουγγαρία) στις
16 Μαρτίου 2023 — VOLÁNBUSZ Zrt. κατά Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Υπόθεση C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szegedi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: VOLÁNBUSZ Zrt.

Καθή: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η αναφερόμενη στο άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 561/2006 (¹) «έδρα λειτουργίας του εργοδότη, την οποία έχει κανονικά ως βάση ο οδηγός» την έννοια του συγκεκριμένου χώρου όπου ο οδηγός έχει τη βάση του, ήτοι της εγκαταστάσεως ή του χώρου σταθμεύσεως της επιχειρήσεως οδικών επιβατικών μεταφορών, ή άλλου γεωγραφικού σημείου που ορίζεται ως τόπος αφετηρίας του δρομολογίου, από τον οποίον ο οδηγός ξεκινά τακτικά την εργασία του και στον οποίον επιστρέφει μετά το πέρας αυτής στο πλαίσιο της συνήθους ασκήσεως των καθηκόντων του, χωρίς να ακολουθεί ιδιαίτερες οδηγίες του εργοδότη;
- 2) Προκειμένου να εκτιμηθεί το κατά πόσον ένας συγκεκριμένος χώρος αποτελεί «έδρα λειτουργίας του εργοδότη την οποία έχει κανονικά ως βάση ο οδηγός», κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 561/2006, ασκεί επιρροή το αν ο χώρος αυτός διαθέτει κατάλληλες υποδομές (π.χ. εγκαταστάσεις υγιεινής και ευεξίας, χώρους αναπαύσεως);
- 3) Έχει σημασία για την εκτίμηση του κατά πόσον ορισμένοι χώροι αποτελούν έδρα λειτουργίας του εργοδότη, την οποία έχουν κανονικά ως βάση οι οδηγοί, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 561/2006, το γεγονός ότι η χωροθέτηση των συγκεκριμένων χώρων είναι ευνοϊκή για τους εργαζομένους (οδηγούς), καθώς βρίσκονται, σε κάθε περίπτωση, πλησιέστερα στην κατοικία τους από ό,τι οι καταχωρημένες στο εμπορικό μητρώο εγκαταστάσεις και υποκαταστήματα της εταιρείας, έτσι ώστε ο χρόνος μετακινήσεως των οδηγών να είναι συντομότερος από εκείνον που θα απαιτούνταν αν ξεκινούσαν και ολοκλήρωναν την εργασία τους στις εν λόγω εγκαταστάσεις ή υποκαταστήματα;